

קורס חכמת רחוב

מגישה | סיון זפרני | 312219702



נתונים כלליים על האירוע:

שם החוקר: סיון זפרני

סוג האירוע: פרפורמנס של בסמה ויאה

תאריך ושעה: 29.12.19 | 16:00-17:00

תנאי שטח: חלל פתוח במרכז רחבה חיצונית בסמוך למזרחה.

מרחק מההתרחשות: 1 מטר

תנאים מיוחדים: אין

בסמה ויאה



מרואיין מספר 1:

ראית את הבנות מתהלכות בגבולות המסומנים? מה חשבת?
חשבתי שיש משהו מאוד עוצמתי בהצבת גבולות במופע שקורה ברחוב.
האם העזת להתקרב?
כמובן, הייתי חייב לנסות..

איך הרגשת שישבת בפינת הריבוע והסתכלו לך ישר בעיניים? זה היה עוצמתי?
זה היה עוצמתי ומחבר, אני ממש ממליץ לך לנסות גם!
למה לדעתך לא כולם העזו להתקרב?

מכיוון שזאת מחווה אינטימית, אותי באופן אישי זה סקרן, אך אני יכול להבין למה לא כולם היו מתקרבים.
ידעת שזהו אירוע מתוכנן?
לא, עברתי כאן במקרה

מה אתה חושבת שאפשר ללמוד על משיכת קהל אחרי הביצוע שלהן?

אני חושב שהן הצליחו לעורר בי תחושות של הזדהות וקרבה למרות שאני לא מבין את השפה כלל, משיכת קהל לא חייבת להתבצע במילים ברורות. לפעמים המסר הוא חד וברור.

בסמה ויאה



מה חשבת כשראית את ההתרחסות שם?
 התרגשתי מהביצוע, למרות שאני לא מבין את השפה זה נגע בי.
 האם היית עושה דבר כזה?
 לא, מכיוון שבנוחם של מספר אנשים בלבד להעביר עוצמה בביצוע כזה.
 האם זה...
 מעניין ומסקרן
 מה משך את תשומת ליבך?
 התנועות של הבנות, הלבוש הבהיר שלהן, העיניים שחודרות כשתן מדברות איתן.

עד כמה ההתרחסות נראתה לך טבעית?... 4
 האם התרחסויות כאלו מראות שניתן להשתמש אחרת במרחב הציבורי?... כן
 האם ההתרחסויות כאלו מציעות לעוברים ושבים עוד אפשרויות לפעולה?... כן
 האם ההתרחסויות מבטאות... מסר חברתי
 למה לדעתך אפשר להשתמש בהתרחסות כזו?
 לגעת באנשים, לעורר בהם מחשבות ורצונות לקחת חלק בביצוע.
 באיזו שכירות אתה נמצא כאן בשעות האלה?... זה היה הביקור הראשון שלו במקום
 האם עסקת או אתה עוסק כעת במקצועות הקשורים לעיצוב/אמנות/מופע?... לא

תאריך: 29.12.19 שעה: 16:00 מיקום: רחבה ליד השעון
 מראיית: סיון זפריני
 גיל... 18-30
 מין... זכר

קצת ממה שנאמר על הביצוע בעיני המראיין:

הביצוע בא להעביר מסר, הנושא מדבר על תרבות, שפה ולקבל את השונה, להראות שלמרות הפיצולים יש בנו אחדות, יש מקום לכולם להושיט יד ולהיות חלק. העיר צריכה פעולות כאלו כדי לאחד בין אנשים, פעולות המרמות שלך להרגיש חלק מהמרחב ולא רק עובר אורח.

בסמה ויארה



מרואינת מספר 2:

ראית את הבנות מתהלכות בגבולות המסומנים? מה חשבת?
זה סקן אותי להמשיך ולצפות.
האם העזת להתקרב?
לא, נהייתי לצפות מהצד.
איך הרגשת שישבת בפינת הריבוע והסתכלו לך ישר בעיניים? זה היה עוצמתי?
---לא רלוונטי---

למה לדעתך לא כולם העזו להתקרב?
מכיוון שיש משהו מרתק בעינין גם מלמעלה ולא חייבים לחוות את זה מקרוב כדי להבין את המסר.
ידעת שזהו אירוע מתוכנן?
כן, הגעתי אליו במיוחד.

מה את'ה חושבת שאפשר ללמוד על משיכת קהל אחרי הביצוע שלהן?
מינימליזם לפעמים אומר מספיק, אני מאוד מאמינה בצבע האדום וביכולות שלו למשוך אנשים ולהסתכל.

בסמה ויאה



מה חשבת כשראית את ההתרששות שם?
הרגשתי שעבר שם מסר, משהו משך את הקהל להתקרב ולבחון את העניין.
האם היית עושה דבר כזה?
כן
האם זה...?
מעניין אותי
מה משך את תשומת ליבך?
הפעולה והתפאורה המינימליסטית שהביאה איתה הרבה עומק.

עד כמה ההתרששות נראתה לך טבעית?... 4
האם התרששויות כאלו מראות שניתן להשתמש אחרת במרחב הציבורי?... כן
האם התרששויות כאלו מציעות לעוברים ושבים עוד אפשרויות לפעולה? כן
האם ההתרששות מבטאת... מסר חברתי
למה לדעתך אפשר להשתמש בהתרששות כזו? אפשר לעורר את סקרנות העוברים ושבים וזה כבר ממש כוח עוצמתי
באיזו שכוחות אתה נמצא כאן בשעות האלה?... פעם ראשונה שמבקרת באזור
האם עסקת או אתה עוסק כעת במקצועות הקשורים לעיצוב/אמנות/מופע?...
תאריך: 29.12.19 שעה: 16:00 מיקום: רחבה ליד השעון
מראיית: סיון זמרי
גיל: 40-60
-מין נקבה

קצת כמה שנאמר על הביצוע בעיני המראיין:

בעיני המראיית יש תחושה חזקה ל כנות, מינימליזם במופע שחודר עמוק, לא צריך להגיד יותר מידיו או לנשות הרבה רעש בשביל למושך את תשומת הלב של הקהל. הצבע אדום היה מאוד ממש, דם, חיים, מסר של אחים, נשים זומים. למרות שלא דוברת את השפה העברית היא מרגישה הזדהות עם תחושת החיבור והקשר הרחני שהביצוע מעביר לקהל.

בסמה ויארה



בסמה ויאה- תגובת האנשים

דעה אישית:

על קהל הצופים:

קהל הצופים בפרפורמנס עברו חוויה משמעותית, היה קל להתחבר לתרבות, לשפה, לצורות כמשהו מאחד ומחבר, אומה ועם אחד. לאחר חווית הצפייה מי שרצה יכל לגשת ולחוות חוויה אינטימית יותר, בכך שהוא התקרב פיזית, ישב על הברכיים ושמע את לחישותיהן של הפרפומריות. רובם של האנשים בקהל רצו לצפות ולאחר מכן להשתתף בפרפורמנס, הוא עורר בהם סקרנות והם רצו להתקרב.

זה בעצם לקיחת חלק פעיל בפעולה הציבורית שנעשית, בסמה ויערה ממש גרמו לאנשים לגשת אליהם, גרמו להם להישאר לצפות ולרצות להישאר באזור.

היה משהו מאוד עדין בפרפורמנס, משהו מינימליסטי אבל חזק.

היה ברור שמטרת הפרפורמנס היא להעביר מסר ולגרום לחיבור עם הקהל, חיבור עם המרחב.

אני חושבת שבסמה ויערה יצרו חיבור של אנשים ברחוב ובכך נתנו לעוברי האורח סיבה להתעכב רגע, להישאר עוד קצת..

בסמה ויארה



נתונים כלליים על האירוע:

שם החוקר: סיון זפרני

סוג האירוע: פרפורמנס של ג'ילי

תאריך ושעה: 29.12.19 | 17:00-18:00

תנאי שטח: חלל פתוח במרכז רחבה חיצונית בסמוך לפינת רחוב.

מרחק מההתרחשות: 1.5 מטר

תנאים מיוחדים: אין

ג'ילי



מרואיין מספר 1:

ראית את הביצוע במלואו?

לא, הגעתי באמצע

האם הבנת את מה שהוא מנסה להגיד?

לא בטוח.. אולי משהו על ריקוד וחופש תנועה

איך הרגשת כשהתחילו צלילים ברקע? כשמשהו השתנה בביצוע?

הרגשתי חוסר נוחות ורצייתי ללכת מהאזור

למה לדעתך אנשים לקחו מרחק? מה מרתיע אותם?

אני לא חושב שהמילה הרתעה מתאימה פה, אני חושב שאנשים לא חייבים להתקרב כדי לחוות את זה.

ידעת שזהו אירוע מתוכנן?

לא.

מה אתה חושבת שאפשר ללמוד על משיכת קהל אחרי הביצוע שלו?

רעש וצלולים בהחלט עושים את העבודה.

ג'ילי



מה חשבת כשראית את ההתרחשות שם?

לא מבין מה אני רואה כאן

האם היית עושה דבר כזה?

לא

האם זה...:

מיותר

מה משך את תשומת ליבך?

פרטי הלבוש והאביזרים

עד כמה ההתרחשות נראתה לך טבעית?... 1

האם ההתרחשויות כאלו מראות שניתן להשתמש אחרת במרחב הציבורי?... לא

האם ההתרחשויות כאלו מציעות לעוברים ושבים עוד אפשרויות לפעולה? לא

האם ההתרחשות מבטאת... מחאה

למה לדעתך אפשר להשתמש בהתרחשות כזו?

למטרות מחאה והתנגדויות.

באיזו שכירות אתה נמצא כאן בשעות האלה? ... 2-1בחודש

האם עסקת או אתה עוסק כעת במקצועות הקשורים לעיצוב/אמנות/מופע?... לא

תאריך: 29.12.19 שעה: 17:00 מיקום: רחבה ליד השעון

מראיית: סיון זפרי

גיל: 18-30

מין זכר

קצת ממה שנאמר על הביצוע בעיני המראיין...:

המשטרה יכולה לפנות אותם, הוא מהווה מטרד, מטריד נתון לפרשנות אישית כמוכן.

ג'ילי



מרואיינת מספר 2:

ראית את הביצוע במלואו?

כן

האם הבנת את מה שהוא מנסה להגיד?

כן, משהו לגבי תרבויות

איך הרגשת כשהתחילו צלילים ברקע? כשמשהו השתנה בביצוע?

הרגשתי מבוכה, האם זאת המטרה העיקרית?

למה לדעתך אנשים לקחו מרחק? מה מרתיע אותם?

אני חושבת שלא נעים להתקרב ולהסתכל מקרוב, משהו בתנועות ובצלילים אומר "אני בא לעשות דווקא"

ידעת שזהו אירוע מתוכנן?

לא.

מה אתה חושבת שאפשר ללמוד על משיכת קהל אחרי הביצוע שלו?

אם אתה רוצה להשיג משהו תעשה אותו בפומבי ובהרבה רעש.

ג'ילי



מה חשבת כשראית את ההתרחשות שם?

הרגשתי מבוכה

האם היית עושה דבר כזה?

לא

האם זה...:

מפריע לי

מה משך את תשומת ליבך?

פרטי הלבוש והרעשים הגלויים

עד כמה ההתרחשות נראתה לך טבעית? ... 1

האם התרחשויות כאלו מראות שניתן להשתמש אחרת במרחב הציבורי? ... **לא**

האם התרחשויות כאלו מציעות לעובדים ושבים עוד אפשרויות לפעולה? **לא**

האם ההתרחשות מבטאת... **חתימת תחת מה שמקובל**

למה לדעתך אפשר להשתמש בהתרחשות כזו?

לא יודעת

באיזו שכיחות אתה נמצא כאן בשעות האלה? ... 1-2 בשבוע

האם עסקת או אתה עוסק כעת במקצועות הקשורים לעיצוב/אמנות/מופעי? ... **לומדת אמנות**

תאריך: 29.12.19 שעה: 17:00 מיקום: **רחבה ליד השעון**

מראיית: סיון זכרני

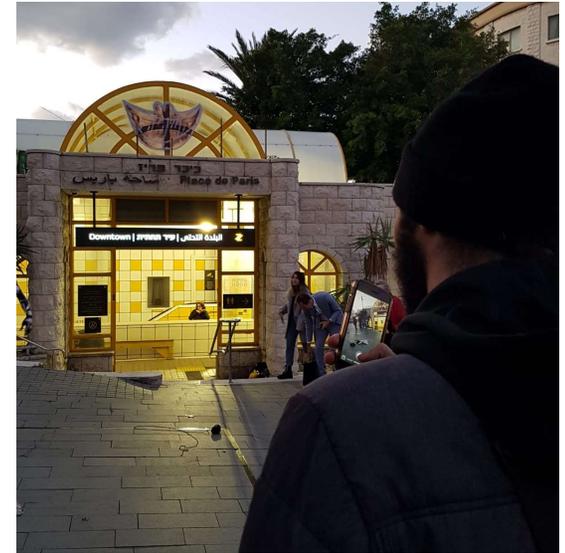
גיל: ... 18-30

מין נקבה

קצת ממה שנאמר על הביצוע בעיני המראיינין...:

הביצוע הבין אותי, רציתי ללכת ולהמשיך בדרכי, אך משהו בהתקלות האנשים עצר אותי להסתכל מה קורה שם.

ג'ילי



ג'לילי- תגובת האנשים

דעה אישית:

על קהל הצופים:

קהל הצופים בפרפורמנס היה מרותק למתרחש במרכז הרחבה. הופעתו של ג'ילי המעוררת תחושות עזות של חוסר נוחות וחוסר שקט ריתקו את הצופים. האנשים יצרו סביבו מעגל וצפו, חלק הלכו וישבו וחלק הלכו ולא שבו, אז לדעתי חווית הצפייה תעורר מחשבה בראשו של כל צופה.

ג'ילי הוא בעל המרחב, הוא יוצר רדיוס דמיוני סביבו שאף אחד לא יכול לעבור או להתקרב יותר מידי, הצפייה היא מרחוק. הוא מנסה לעורר תחושות חזקות דרך תנועה, צבע וצלילים לא מוכרים.

הפרפורמנס בעיני היה מעניין, כמות האנשים שהוציאה מצלמה ותייגה את הפרפורמנס "כמשהו ששווה לתעד אותו". ג'ילי יצר חיבור למרחב ע"י התנועה שייצר סביבו, הוא משך אנשים להיתסכל ומשם אנשים רצו לבוא ולראות בעצמם "מה המהומה"? הוא שידר משהו פחות טבעי, פחות עדין ונעים, אבל ללא ספק הצליח לעורר סקרנות וציפייה.

ג'ילי



פיטר - תגובת האנשים

Description of performance:

- A performer wearing **everyday clothes** and carrying a briefcase **walks through pedestrian areas**
- At certain intervals, the performer's briefcase bursts open and its contents spill onto the ground. The briefcase contains **papers and personal items** such as wallet, a comb, etc.
- The interaction, or lack of interaction, is part of the work. In some instances, passersby ignore the incident, leave the performer to pick up the items, **or interact in some other way**.
- Each briefcase drop and pick up lasts approximately 60-90 seconds
- When the performer has packed up his briefcase, he moves to another location and repeats the action
- There may be approximately 20 briefcase drops in an hour

everyday clothes --- חליפה בצבע תכלת
walks through pedestrian areas --- הסטודנטים שרדפו אחריו והצלמים הורידו מטבעות הפרפורמנס
papers and personal items -- אנשים לא נוהגים להסתובב עם מסמכים מסווגים
or interact in some other way --- פיטר לא צפה את תגובות האנשים שחשבו שעבדו עליהם

פיטר

סיון, יוני: נשמח לשמוע ממך **מה עניין אותך**, מה משך אותך להתעסק בהופעות רחוב? זה לא משהו שעובר בראשו של כל אחד פטר: אני מרגיש כמו מתחזה, **אין לי ניסיון בנושא, אני פשוט עושה את זה**, זה מה שמיוחד בעבודה שלי שהיא כזאת. למדתי ציור במשך כמה שנים, ציורים ריאליסטיים והיה בהם הומור. כמו האלמנטים שיש בפרויקטים שלי עכשיו, הם נראים **אמתיים אבל עם חוש הומור**.

פטר: אני משער שהתגובות היו חצי חצי, **אני לא יודע להגיד אם הציבור הוא זה שהפריע או הסטודנטים**.

אלי: לא ידענו לגמרי איך להגיב.

פטר: היו אנשים שעזרו להרים בל היו הרבה אנשים שלא ראו את זה בעין יפה, אני לא יודע אם היה עמוס מידי.

פטר - ראיון



פיטר: הפרפורמנס התבצע באפריקה, הייתי אמור לאסוף נשיפות מאנשים כדי לעשות אוסף נשיפות. הרעיון היה ללכת לכמה מדינות ולאסוף נשיפות, ולהכין אוסף של נשיפות סקסיות, נשיפות אלכוהול, כאלו עם ריח רע וכו'. אנשים רשמו את התאריך והזמן והריח. אבל הבעיה הייתה שבגלל שזה היה אזור עני באפריקה, אנשים רבים סבלו משחפת, אז הם חשבו שאני רופא אמיתי ואני עושה בדיקות. אנשים באו ושאלו אותי "אתה יכול להגיד לי אם אני בריא?", "האם אני חולה?". והאנשים שלי היו צריכים להסתובב בין האנשים ולהסביר שזה לא פרויקט אמיתי, שאני לא באמת רופא.

פיטר - ראיון

אלי: אנשים השתתפו ביצירת העבודה, אתה יודע מה משנה בזה שאנשים משתתפים? **מה הערך שהקהל מביא איתו לפעולה במרחב?**

פיטר: כדי לענות על האלה אני מרגיש שזה היה פרויקט טוב, (מראה לנו פרויקט של אומנות על קנבסים קטנים) חלק מהאומנים הגיעו מאוסטרליה, פולין, הודו, מהגרים מכל מקום שמאחורי הציורים כתבו על המסע שלהם על המסע שלהם, כך אספתי רעיונות וסיפורים של הקהילה על מה שעברו.

מה שאהבתי זה שאנשים הרגישו מועצמים כי המהגרים לא נשמעים והפרויקט נתן להם **מקום להשמיע את קולם**. בפרויקט העץ אנשים רשמו על העלים את דעתם. **אני חושב שהקהל והמחוות הן בעלות ערך רב למרות שהן לא תמיד מאומנים.**

פיטר: הדברים האלו גורמים לך להבין שבמרחב הרחוב כשמעורבים אנשים, **זה שונה בכל פעם**. פעם כשהגיעו הבריטים והשחורים היו במעמד נמוך התקבעה אסוציאציה של הלבן החזק, לכן לא רציתי להיות הרופא שמתנשא מעליהם, לא רציתי להיתפס ככה.

יוני: יש לנו מילה בעברית לזה שנקראת "**פראייר**" ואפשר להבין מהשפה שאנשים לא רוצים שישימו אותם במקום הזה.

פיטר: אתם חושבים שזה גורם לכם להיות **חשדנים או מודעים?**

יוני: אני חושב שזה חלק מהמנטליות הישראלית, לטובה או לרעה אתה צריך להגן על עצמך ומצד שני אתה חושד מידי ולא פותח דלתות. זה לא חד משמעי כל כך, זה שיח רחב יותר.

סיון: **אנחנו חושבים שזיהינו את זה במופע שלך.**

פיטר - ראיון

"אנשים לגמרי הבינו שהאנשים המופיעים מדברים על רעיון של **מרחב פרטי במרחב הציבורי**. הם רצו להחליט איך הסיטואציה והנראות שלהם ציבורית".

"להעלות את רעיו המחיר של הפעולות שלנו, אנשים חושבים לעצמם "זה חוקי?"
זמנים השתנו אנחנו חיים בזמנים מפחידים, אנחנו מתועדים, אנחנו במרחב הציבורי, כולם יודעים הכל על כולם, המודעות הזאת מאוד ישראלית".

"אנחנו מדברים על פעולות עירוניות ככוח גדול, אנחנו יותר משוכנעים בכוחו של הכלי. זה מעלה כמה שאלות, אנחנו שואלים **איך אנחנו גורמים לאנשים לקחת צעדים, לעשות פעולה ולשנות מציאות**".

סיכום הכנס - זיויה

האם אנחנו יכולים לפתח משהו שיוביל אותנו צעד קדימה בחשיבה היומיומית שלנו?

אוטנטיות

סיון, יוני: נשמח לשמוע ממך **מה עניין אותך**, מה משך אותך להתעסק בהופעות רחוב? זה לא משהו שעובר בראשו של כל אחד. פיטר: אני מרגיש כמו מתחזה, **אין לי ניסיון בנושא**, **אני פשוט עושה את זה**, זה מה שמוחך בעבודה שלי שהיא כזאת. למדתי ציור במשך כמה שנים, ציורים ריאליסטיים והיה בהם הומור. כמו האלמנטים שיש בפרויקטים שלי עכשיו, הם נראים **אמתיים אבל עם חוש הומור**.

הפרפורמנסים היו מוצלחים לדעתי כי הם הגיעו מרעיון מאוד אמיתי של כל אחד מהמציגים, הרצון להביע ולהעביר הלאה את המסר הוא זה שמניע את הפרפורמרים לפעול במרחב.

נקודות נוספות..